

Byrden bliver afvejet i Forhold til Bærevnen. Med det Forholdstal, som derved fremkommer, multiplicerer man den faktiske Byrde, og saa sker det, at der uden Hensyn til Folketallet, uden Hensyn til den fattigere befolkede Kommune eller den rigere befolkede Kommune vil komme et Tilskud fra Staten, der staar i nøjagtigt Forhold til Byrderne, i Forhold til Bærevnen. Denne retfærdige Fordring opfylder dette Forslag i langt højere Grad end Regeringens, idet Regeringens først deler efter et vilkaarligt valgt Tal, som jeg har nævnt før, dernæst efter Folketallet indenfor Byerne og Købstæderne paa den ene Side og Amtskommunerne paa den anden, dernæst lader Amtskommunerne beholde det halve af Tilskuddet, og endelig fordeler den anden Halvdel eller rettere Fjerdedel til Sognekommunerne, til Dels efter de samme Principper, som det af os foreslaaede.

Jeg skal indskrænke mig i Aften til disse Bemærkninger, og jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, at det har glædet mig, at den højtærede Indenrigsminister har godkendt de Principper, der ere lagt til Grund saa vel for det ene som for det andet af de her nævnte Ændringsforslag. Da Kjøbenhavn i 1661 under Frederik den Tredies Enevoldsherredømme fik sine Privilegier, blev den stillet lige med Landadelen; Byen blev ophøjet saaledes, at den kom paa lige Fod med de store Godsejere. Jeg vil ønske, at det maa lykkes under det Enevoldsherredømme, vi nu gaa ind under i Kjøbenhavn, at opnaa en lignende Stilling for Byen, og at den da ogsaa maa faa de samme Privilegier, som Byerne ude i Landet have.

Borgerbjerg: Det ærede Medlem, der nu satte sig, har jo allerede svaret paa nogle af de Indvendinger, som Indenrigsministeren rettede ogsaa mod mig og min Meningsfælle i snævrere Forstand. Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister bestræbte sig noget mere end berettiget for at — jeg vil ikke bruge det populære Udtryk, man har, men den højtærede Indenrigsminister vil forstaa, hvad jeg siger til — at sætte Splid mellem nogle, der staa hinanden nær. Ja, de kjøbenhavnske liberale, det kjøbenhavnske Venstre og det kjøbenhavnske Socialdemokrati staa enige i denne Sag, fuldstændigt enige, og det har selvfølgelig sin store Betydning. Det lykkes aldeles ikke Indenrigsministeren at sprænge denne Enighed. Vi stille det samme Forslag, og naar Indenrigsministeren forsøgte at gøre gældende, at der var Forskel paa det ærede Medlem

for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzons) Stilling og min, er det fordi han, hvad der allerede til Dels er peget paa, ikke forstaaer Forskellen mellem principalt og subsidiært. Det troede jeg, var en Forskel, som den højtærede Indenrigsminister som gammel Parlamentariker kendte. Jeg beklager, at han endnu ikke har lært at forstaa denne Forskel. Min Meningsfælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og jeg have paa Indkomstskattelovforslaget stillet Forslag om en stigende Skala, der er bedre, meget bedre i alle Henseender, end Regeringens. Naar vi nu ønske stigende Skala for Kjøbenhavn ved Kommuneskatten paa Grundlag af Statsskalaen, er det naturligvis principalt paa Grundlag af den Skala, vi principalt stillede Forslag om. Da den er forkastet, er det Forslag, der foreligger til Behandling, et Forslag fra vor Side om stigende Skala, altsaa ganske identisk med det Syn, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds har paa Sagen. Den højtærede Indenrigsminister søgte at berettigg Regeringens, altsaa sine egne, Forslag dels om Kjøbenhavns Stilling, om Nedsættelsen til 2 pCt., dels overhovedet om den Begrænsning af Kommunernes Selvstyre, som Paragrafferne 32 og 33 medføre, ved at drage en Sammenligning med det Reedtz-Thottske Forslag fra 1897. Jeg tror ikke, det var meget klogt af Indenrigsministeren at indlade sig paa denne Sammenligning. Han anførte en Udtalelse i Anmærkningerne til daværende Indenrigsminister Hørrings Forslag. Jeg kunde ønske, at han havde anført selve Forslaget, læst § 4 op i det Forslag, som Indenrigsminister Hørring den 22de Januar 1897 fremsatte. Han vilde da se, at det Forslag, som den daværende Indenrigsminister fremsatte, var et Mønster paa Frisind og Hensyntagen til Kommunerne ved Siden af det reaktionære Forslag, som den nuværende Indenrigsminister har fremsat, men som heldigvis bliver forandret gennem Folketingsudvalgets Arbejde. Indenrigsminister Hørring foreslog nemlig i sin Tid, at den kommunale Indkomstskatteprocent i Kjøbenhavn ikke maatte være højere end 2 pCt. uden Indenrigsministerens Samtykke — „I Staden Kjøbenhavn“, staar der i § 4, „kan den kommunale Indkomstskat ikke uden Indenrigsministerens Samtykke sættes højere end 2 pCt. af den samlede Skatteindtægt“ —, medens Indenrigsministerens nuværende Forslag gaar ud paa, at der skal Lovhjemmel til Hørrings Forslag var altsaa paa det Punkt